

1^e kaars en meteen aansluitend zingen uit Zingenderwijs lied 38 op melodie: Er is een roos ontloken

We zien de regenboogvlag, symbool voor meerdere zaken.

Begin dit jaar was commotie
over de Nashville verklaring.

Deze was al eerder gepresenteerd
tijdens een conferentie van het grootste protestantse kerkgenootschap
van de Verenigde Staten.

De makers van het document vonden
dat een te losse moraal bestond
rondom homoseksualiteit, genderneutraliteit
en transgenderisme en dit wezen ze op Bijbelse gronden af.

In Nederland ondertekenden enkele politici en
predikanten deze verklaring.

Vanuit kerken en de politiek kwam
een tegenreactie, waarbij de regenboogvlag werd gehesen.

Als teken dat we mensen, geschapen naar Gods beeld,
niet mogen buitensluiten
vanwege hun seksuele geaardheid.

De regenboogvlag staat ook voor vrede.

Vrede is nog ver te zoeken in de wereld.

De doorgaande onrust in Syrië,
de Arabische en Afrikaanse wereld, Hongkong.

De heftige aanslag afgelopen weekend
in Somalie, het klimaatbeleid.

God vernieuwde zijn verbond,

maar zoekt ook mensen

om te werken aan gerechtigheid en vrede op aarde.

Een boog van licht en leven
staat hoog onder de zon,
om glans en gloed te geven
aan Gods vernieuwd verbond.
Zijn Geest zoekt goede grond
om samen op te leven
de hele wereldrond

2^e kaars en meteen aansluitend zingen uit Zingenderwijs lied 38 op melodie: Er is een roos ontloken

Er zijn ook goede dingen te melden.

De 16 jarige Gretha Thunberg

maakt zich sterk voor het klimaat.
Geregeld komt ze in de pers
met haar scherpe uitspraken
op klimaatbijeenkomsten.
Juist haar jonge leeftijd
heeft ook andere jongeren wakker geschud,
dat we samen iets moeten doen aan het klimaatbeleid.
Het kan niet blijven
bij steeds maar met de vinger wijzen
naar een ander,
maar we zullen allen ons steentje bij moeten dragen.
Maar haar jonge leeftijd
doet ook ouderen soms het hoofd fronsen.
Alsof jongeren er niet toe doen,
maar juist jongeren kunnen
ons als ouderen de ogen openen
om ook onze nek uit te steken.
En wereldwijd in te zetten voor het klimaatbeleid.
Zo zijn er ook lichtpunten in de wereld
als het gaat om armoede- en ziektebestrijding.
Amnesty International, Pax Christi,
Artsen zonder grenzen die aandacht vragen
voor mensonterende toestanden
in oorlogs- en rampgebieden.
Om de aarde, Gods schepping
te bewerken en te bewaren.

Zingen: De Geest daalt neer, schept vreugde
en geeft de mensen moed,
zij komt tot ons veelkleurig,
vol van Gods overvloed.
De Geest zoekt goede grond
waar daadkracht op zal bloeien
en taal tot leven komt.

3^e kaars en meteen aansluitend zingen lied 537: 2

Het afgelopen jaar kenmerkte zich
door de vele stakingen in Nederland.
De bezuinigingen, hoge werkdruk,
te weinig personeel in onderwijs en zorg.
Het stikstofbeleid noodzaakte de boeren

om naar het Malieveld te gaan.
Te eenzijdig werd met de vinger naar hen gewezen
om hiervoor beter zorg te dragen.
Maar het is ons aller probleem
dat we niet alleen
bij de boeren kunnen en mogen leggen.
Uit onderzoek blijkt dat we,
door al die onrust in Nederland
ook steeds minder tolerant zijn naar elkaar.
We gemakkelijk wijzen naar die ander
die er maar wat aan moet doen!
Er zijn zorgen over de eenzaamheid,
niet alleen onder ouderen,
maar ook onder vele jongeren.
De druk om te presteren wordt steeds groter.
Zo neemt ook het aantal daklozen
in de grote steden toe.
In onze autonome samenleving
zijn er steeds meer mensen
die zo tussen wal en schip raken.
Omzien naar elkaar, waar de Bijbel over spreekt
is soms ver weg.

4^e kaars en meteen aansluitend zingen lied 537: 4

De afgelopen weken was te lezen
dat er sprake is van een kentering
in het liberale denken
dat ieder mens autonoom moet zijn
en zichzelf wel redt.
Mensen blijven langer zelfstandig wonen.
Dat is mooi, maar vraagt ook extra zorg.
Daarom is er ook steeds meer behoefte aan mantelzorg.
Om elkaar te helpen en te ontlasten.
Wij raken er weer meer van doordrongen
dat we elkaar nodig hebben!
Enerzijds is in Nederland de roep te horen
dat we geen vrijwilligers meer kunnen krijgen,
maar van de andere kant zien we ook gebeuren
dat juist jonge mensen zich gaan inzetten
voor het vrijwilligerswerk

door buddy voor iemand te zijn
in de verslavingszorg, in zorgcentra's.
Is er hier de Zonnebloem, het Noaberhuus.
En de kerken zijn in Nederland
de grootste vrijwilligersorganisaties.
Verheugend is het om te zien, ook landelijk,
dat kerken buiten hun eigen kleine kring treden.
En er, zoals het evangelie en Jezus leert,
voor een ieder willen zijn.

**5^e kaars en meteen aansluitend zingen uit Zingenderwijs lied 70 op melodie lied 969:
In Christus is noch wet noch oost.**

Aan het einde van het jaar maakt
ieder van ons
ook een eigen balans op.
Hoe is mijn leven dit jaar verlopen?
Wat was goed en wat niet?
Want elk mensenleven kent zijn pieken en dalen.
Vreugde en verdriet.
Zo kent ook ons geloof zekerheden, maar ook twijfel.
Er zijn tijden dat je Gods nabijheid ervaart.
Maar een ieder kent ook tijden
dat God ver weg lijkt.
Vragen komen boven als waarom gebeuren deze dingen?
Waarom ziekte, verlies van werk, een geliefde?
De twijfel over het bestaan aan God komt dan boven.
Teleurstelling, verdriet, verbittering krijgen de overhand.
Het leven, je gedachten kunnen op die manier
zo worden beheerst
door zorgen en verdriet om jezelf
of om mensen waar je van houdt,
dat je niet verder kunt kijken.
We willen daarom vanavond ook stil staan bij al die mensen,
die op zien tegen weer een nieuw jaar.
Die worstelen met hun leven en hun geloof in God.
Die de glans om welke reden dan ook zijn kwijtgeraakt.

Het licht is soms te fel, te wit
geluiden zijn te hard,
de dagen eindeloos en grijs,
de nachten bang en zwart.

Mijn zekerheden zijn zo broos.
verklonken is mijn lied.
De kleuren van vertrouwen zijn
verbleekt en durven niet.

**6^e kaars en meteen aansluitend zingen uit Zingenderwijs lied 70 op melodie lied 969:
In Christus is noch wet noch oost.**

Ik lees voor jullie een gedicht van Dom Helder Camara over de Regenboog.

Maak van mij een regenboog
met al die mooie kleuren
waarin U, God, voor iedereen,
Uw licht breekt na de regen.
Maak van mij een regenboog,
symbool van betere tijden,
die na iedere storm op zee
Uw licht mag laten schijnen.

Is het waar, Heer, dat U ook vandaag de dag
nog graag naar de wateren kijkt,
naar de wind en naar het licht?
Is het toeval dat het vogels zijn,
bloemen en ook kinderen
waarvoor u speciale aandacht hebt?
Maar zeker weet ik ook
dat U niet minder oog hebt
voor wat mensen onophoudelijk doen,
die delen in Uw schepping.

Is het waar dat U de regenboog
als teken van vrede aan de hemel plaats,
als teken van verzoening met alle mensen?
Geef ons opnieuw zo'n duidelijk teken,
dat de wereldbevolking wakker schudt.
Maak, dat de rijken van deze aarde
de waanzin van de oorlog zien
en de armoede van zovelen
als schande voor hun kinderen.

Zingen: Ik droom mij weg uit zwart en wit.
Ik bid om groen en blauw,

om kleuren die het grijs verslaan.
Ik bid God om Uw trouw.

Te diep kunnen rivieren zijn
en bergen veel te hoog,
maar kijk ik door mijn tranen heen,
span dan Uw regenboog.

7^e kaars en meteen aansluitend zingen op melodie lied 215: Ontwaakt o mens de dag breekt aan. *(tekst R. Kleijer)*

De laatste kaars, de groene
als teken van hoop en trouw van God.
God die de regenboog in de lucht plaatste.
Als teken dat Hij zal blijven
omzien naar zijn schepping.
Maar het wil niet zeggen:
en nu zal God wel voor ons zorgen!
Wij leven in een wereld waar we door sociale media
met bijna iedereen in verbinding staan.
Onze successen staan op Facebook,
Instagram, LinkedIn, Twitter.
Inclusief foto's en selfies.
We weten veel van elkaar
en vergeten gemakshalve,
dat we juist daardoor ook in kaart worden gebracht
door techgiganten- en bedrijven.
Onze tweede lezing vanavond geeft aan
dat we de handen en voeten van God mogen zijn.
Niet met veel poeha en zie mij eens,
maar meer met verbazing en vanzelfsprekendheid :
Wanneer gaf ik U dan te eten? Kleepte ik U, zocht U op?
Het is gewoon doen zonder ophef!
Want zien we in onze tijd niet Jezus weerspiegelt
in de ogen van hen die het moeilijk hebben,
om welke reden dan ook.
Jezus bracht licht in het leven van mensen.
Laten wij dat ook proberen te doen, zonder ophef,
om kleur te brengen in het leven van anderen.
Om zo samen te leven onder het licht van de regenboog! Amen.

Zingen: 't Verbond dat God met Noach sloot

redt ons van ondergang en dood.
met al de kleuren die Hij spant
staat God voor ons bestaan garant.

Wij staan als mensen voor de taak
dat deze boog de aarde raakt.
Hij, die zo Zijn verbond gedenkt,
is het die daar de kracht voor schenkt.